

Tudom, és nagyon sajnálom – mondta Percy, a parkőr
kis barátjának.

Már egy ideje gyógyítgatta a kölyökmókust, akinek, mikor
leesett egy fáról, megsérült a lába.

– Csütörtökön meg az orromat vertem be – nyafogta
a kismókus.

– Hmm, értem – mondta Percy, aki nem igazán figyelt
a mókuskára.

Ugyanis épp keresett valamit.

A megvan! – kiáltott fel. – Zsineg! Erre ma még szükségünk lesz.

A kölyökmókussal együtt átbattyogtak a parkon, de nem vették észre, hogy kis barátaik egy nagy fa mögé rejtőzve leskelődnek.

– Már régóta rendbe akartam hozni a labirintust – mondta Percy. – Rettentő magasra nőttek a sövények.